

hører den Mand, der senest havde Sæde i dette Thing for Færøerne, og hans Ansvuelse om Jaadanne Forhold, er distnok saa bekendt, at man alt Sald turde vide, at han ikke sluttede sig til Jaadanne Endringsforslag, som der er stillede af de to ærede Medlemmer. Det ærede Medlem for Søjens (Bajer) opstillede den Doktrin, at Befolkningen i Njøbstaderne i Mindelighed er langt mindre selvstændige end Befolkningen paa Landet. Efter hans Mening skulde Befolkningen i Byerne være mindre oplyst, mindre intelligent end Befolkningen paa Landet. Jeg tror dog, at det ærede Medlem vil indvømne, at der gives oplyste Folk saavel i Byerne som paa Landet, men at Tallet af de selvstændige Mænd skulde være større paa Landet end i Byerne, kan jeg paa ingen Maade indvømne. Igesaa lidt som jeg vil paastaa det Modsatte, at Folk i Byerne skulde være mere selvstændige end Folk paa Landet. Det Resultat, som det ærede Medlem for Søjens er fremkommet med, er ganske vist meget paafaldende, da han selv saavidt jeg veed, har staaet nærmest i Berøring med Folk fra Byerne, og selv der ved dog i det Mindste er blevet paavirket af den Oplysning, som hersker der. Jeg maa derfor anmodige den Ansvuelsses Nødigbed, at Befolkningen paa det ene Sted skulde være mere selvstændige end Befolkningen paa det andet. Jeg tror, som sagt, at vi i den foreliggende Sag bør rette os efter det store Flertal i Lagthinget, og jeg maa derfor atter anbefale at forfatte de stillede Endringsforslag.

Berg: Det ærede Medlem fra Færøerne (Bærensen) mente, at vi ved at vedtage Forslaget i den Skikkelse, i hvilken det var gaaet fra os, sidst havde desavoueret en tidligere Afstemning, men deri tager han fuldstændig fejl, thi Endringsforslagene blevne stillede ved den første Behandling, ved hvilken der kan stilles Endringsforslag, nemlig ved 2den Behandling, de bleve vedtagne med stor Majoritet, og der blev intet Endringsforslag stillet til 3die Behandling. Loven gik saaledes til Landstinget, og jeg nævner det Haab, at Folkethinget er saa principfast i dette Stykke, at det vil bringe Loven tilbage i sin gamle Skikkelse med Hensyn til Valgretten. Det er altsaa en fejl Opfattelse af det ærede Medlem, naar han har udtalt sig saaledes. Dernæst reiste det ærede Medlem sig som Medlem af den lovgivende Forsamling her for at nedlægge Indsigelse paa Lagthingets Begne imod, at vi lovgive for Færøerne. Denne Indsigelse er mig uforstaaelig, jeg vidste dog ikke rettere end, at Lovgivningsmagten for Færøerne og det øvrige Kongerige laa hos den danske Rigsdag, og den kongelige Regjering, og Lovforslagets forelæggelse her synes ogsaa at vidne om, at det forholder sig rigtigt. Naar det ærede Medlem mener, at den ikke har været taget Hensyn til Lagthinget, eller at Lagthingsloven ikke er overholdt, da maa han i denne Henseende henvende

sig til den ærede Minister. Jeg tror imidlertid ogsaa, at han i denne Henseende tager fejl, thi han veed jo, at Sagen har været til Betænkning af Lagthinget, og efter at dette er stemt over Lovforslaget fremkommet. Der staar i Lovforslaget i Lagthingslovens Indtænkning, at den Betænkning af Lagthinget afgiver, og den Indstilling, det gjor, skulde følges, thi hvis det var Tilfældet, havde den ingen Lovgivningsmagt. Derfor det er det, som kunde det ærede Medlem have Ret i, at hvad Lagthingets Flertal indstillet skulde vi tage imod, men, som sagt, saadan bør Lovgivningsmagt for Færøerne kun rettes. Reformations. Denne Indsigelse er ganske vist noget besynderlig. Hvad selv Sagen angaar, da turde det være utvivlsomt, at ligesom det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Ree), og det ærede Medlem for Færøerne staa imod os, naar det gjælder Romminernes Selvstyrelse og Ubivelselse af Valgretten i den Henseende, saaledes vilde ogsaa med Hensyn til dette Principspørgsmåls Livendelse for Færøerne staa imod os. Det er ganske naturligt, det Standpunkt kan jeg godt forstaa, og jeg agter det ærede Medlemmer for, at der i denne Henseende er en principfast, men det forekommer mig, at være en besynderlig Fordring, naa de forlanger, at vi fordi de ere principfaste, skulde være principløse, at vi tilsamme sidst som vi her havde den almindelige Valgrets Princip for de kommunale Valg skulde indføre det Modsatte for Færøerne, de ærede Medlemmer maa have faaet en egen Opfattelse af dem, der stemte for Endringerne ved 2den Behandling, for at kunne stille en saadan Fordring. Siden vi sidst forhandlede denne Sag, har jeg paanythørt fra Færøerne, og jeg turde maaske gjøre et Par Bemærkninger angaaende, hvad jeg derom har hørt. Det, jeg har hørt, gaar ud paa, at naar Et af Os skulde være, saa vilde Færøerne langt hellere beholde den nuværende Lov end den, Ministeren byder dem, thi denne Lov gaar i reaktionær Retning, og det, de nu have, kjænder de alle i en lunde er godt. Derimod gaar det ud paa, at minde om, og det skal jeg navnlig rette til det ærede Medlem for Randers, at det ingenlunde er Tilfældet, at 17 Medlemmer have indstillet denne Sag. Nei, 17 Medlemmer have stemt over Sagen sidst, det vil sige ved en Afstemning gives Erklæring om, at det ved den foregaaende Afstemning var gaaet rigtig til. Andet betyder den sidste Afstemning ikke. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at Mindretallet har ved Indstillingen gjort en Henstilling til Ministeren om, at Sagen maatte blive tilbageendt Lagthinget paany til Overveelse, idet man haabede, at der til næste Aar, altsaa i Aar, rimeligvis vilde foregaa Valg af Valgdelen af Lagthingets Medlemmer, og da haaber dette Mindretal, 8 af 12, da der blandt de 12 findes flere Embedsmænd, at være et Flertal, og saaledes vilde en ny Indstilling, naar Lagthinget delvis var fornyet, vise os,